

יְהִיָּה לָהֶם גַּם הַכּוּחַ לַפֶּתוּחַ אֶת שַׁעְרֵי עֵתִידִם¹⁴

הואיל וט"ו בשבט מכריזו בשבט ארץ ישראל, זכר
כאוי' עני'א דבר' חכמים שפסל'ו לצייר בשבט ארץ ישראל
ומצא'ה:

... וכן אתה מוצא בדרש' המקים שם מ' שהוא חב'ב, הלא
קוצים את חב'ב:

אירץ ישראלי, שגיא חביבי מכל - נברא קוצים לכל, שגאמר:

לפ' כולל: ארץ: כלל על הארץ

חוצות: אלו נצטוו

וראש עפרות חבל: זו ארץ 'שכונ'

ואמה ארץ ישראל נקראה יבג'ל? ... דפי שני'א ממובלג בבל
שכל שאר הארצות, יש בלו מה שאין בבל. ו'ל ב'הוא מה
שאין ב'הוא.

אבל ארץ ישראל איז חסרה כלום, שנאמר:

= מאכל אשר לא במסכתו מאכל בה לחם, לא תאמר כל בה =

[דברים: ח' ג]

ל'קרא שג פירט "ג'ו":

מחר בערב, אור צ'ום של, עורכ'ם, סעודת יתרן.

'הו'ז' גונוס מסכס'ם ליסד/ר יתרו' באכילה בלגיה ובשירה. נאסח'

מנהיג קצום זה כגודל שכיון לפרטת השלש נכבד צעורת הדברות
והגדלה צומה אפלה, למאמר: "מורשת קהילת יעקב",

וצרכו חז"ל: הִלְכוֹת גִּמְרוֹת מוֹרֵלָה הֵלָא מֵאוֹרֵסָה.

הסודות באים א'ב' סתם כן שנה מן ה'א'.